

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ObdoV/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898724
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9015898724.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: PharmDr. Ľudmila Holková - Lekárň „AQUA“ v konkurze, so sídlom Republikánska 6, 036 27 Vrútky, IČO: 30 232 341, o schválení konečnej správy, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 39-24K/406/2001, o dovolaní JUDr. Ivety Ďurčateľovej, správkyne konkurznej podstaty, so sídlom Kollárova 35, 036 01 Martin, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. októbra 2014 č. k. 3Obo/46/2014-1531, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 03. 07. 2014 č. k. 39-24K/406/2001-1520 schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty JUDr. Ivety Ďurčateľovej, Kollárova 35, Martin, v rozsahu: príjmy z konkurznej podstaty vo výške 1 379 753,44 eur, príjmy získané inou činnosťou správcu vo výške 300 699,68 eur, finančné prostriedky v pokladni a na účte v čase po vyhlásení konkurzu boli vo výške 5 790,99 eur. Výdavky vo výške 1 021 860,75 eur, predpokladané výdavky podstaty 133 845,38 eur. Výdavky správcov celkom 919,99 eur, z toho výdavky bývalého správcu JUDr. Petra Nováka vo výške 0 eur, výdavky správkyne JUDr. Ďurčateľovej vo výške 919,99 eur. Výdavok v sume 111 841,72 eur nebol schválený. Konkurzná odmena je vo výške 45 718,95 eur, z toho podiel JUDr. Petra Nováka je 2 013,29 eur a podiel správkyne JUDr. Ivety Ďurčateľovej je 36 421,38 eur plus DPH, t. j. spolu 43 705,66 eur.

Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že na majetok dlžníka bol vyhlásený konkurz uznesením zo dňa 16. 08. 2002 a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Peter Novák, uznesením zo dňa 10. 01. 2003 bola za správkyňu konkurznej podstaty ustanovená JUDr. Iveta Ďurčateľová. Po speňažení majetku z konkurznej podstaty správkyňa konkurznej podstaty predložila súdu konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov v znení doplnujúcich podaní ku konečnej správe. Súd na prejednanie konečnej správy nariadil pojednávanie na 03. 07. 2014, ktorého sa zúčastnil úpadca a správkyňa konkurznej podstaty. Proti konečnej správe podal námietky veriteľ Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, ktorý na pojednávaní dňa 16. 01. 2014 vzal

námietku v časti o uznanie pohľadávky proti podstate späť, zotrval na námietke proti výdavku vo výške 111 841,72 eur a proti požadovanému zvýšeniu konkurznej odmeny. Súd výdavok vo výške 111 841,72 eur neschválil z dôvodu, že ide o výdavok použitý na osobnú spotrebu úpadcu, nie je teda výdavkom podstaty, ani osobným výdavkom správkyne. Súd mal pri tomto výdavku za zistené, že vznikol vyberaním finančných prostriedkov úpadcom po vyhlásení konkurzu z účtu, pričom tieto prostriedky už patrili do konkurznej podstaty.

Krajský súd v Banskej Bystrici zdôraznil, že o odmene správkyne konkurznej podstaty rozhodoval v súlade s vyhláškou č. 493/1991 Zb. v znení vyhlášky č. 398/2001 Z. z. (ďalej len „vyhláška“). Pri rozhodovaní o zvýšení odmeny správkyne súd prvého stupňa vzal do úvahy dĺžku prevádzkovania podniku (lekárne), ako i dĺžku celého konkurzného konania, rozsah činností spojených s prevádzkovaním podniku a dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na zvýšenie konkurznej odmeny z dôvodu zachovania prevádzky podniku tak ako to predpokladá § 7 ods. 3 vyhlášky. Z uvedeného dôvodu žiadosti správkyne o zvýšenie konkurznej odmeny nevyhovelo.

Na odvolanie JUDr. Ivety Ďurčateľovej, správkyne konkurznej podstaty, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnutým uznesením z 21. 10. 2014 č. k. 3Obo/46/2014-1531 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Interpretáciu ustanovení § 29 ods. 1, 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“), § 6 písm. a/, § 7 ods. 1, 3 vyhlášky a ich následnou aplikáciou na predmetnú právnu vec dospel k záveru, že nie je dôvod, pre ktorý by mohla byť spochybnená správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o odmene správkyne neporušil ustanovenie § 7 ods. 3 vyhlášky. Ozrejmilo, že v danej veci prvostupňový súd pri určení odmeny správkyne v súvislosti so žiadosťou na navýšenie odmeny vychádzal z ustanovenia § 7 ods. 3 vyhlášky, ktoré umožňuje zvýšiť odmenu správcu v konkrétnom prípade, ale využitie tejto možnosti je na úvahe súdu, ktorý môže odmenu zvýšiť, ale túto možnosť využiť tiež nemusí. Súd prvého stupňa zvýšenie odmeny nepriznal, a to aj s odôvodnením jeho postupu. Preto odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre potvrdenie uznesenia o schválení konečnej správy.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu v časti výšky odmeny konkurznej správkyne podala v zákonnej lehote dovolanie JUDr. Iveta Ďurčateľová, správkyňa konkurznej podstaty a navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa v časti výšky konkurznej odmeny správkyne zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p. v znení účinnom do 1. januára 2015 (ďalej len „O. s. p.“).

Dovolaateľka zdôraznila, že odvolaním nepoukazovala na to, že by súd prvého stupňa porušil ustanovenie § 7 ods. 3 vyhlášky, ale na iné tvrdenia a skutočnosti, s ktorými sa odvolací súd nijako nevysporiadal, a to, že sa nejednalo o prevádzku len jednej lekáreň, nakoľko ako správkyňa konkurznej podstaty prevádzkovala dve lekáreň. Prevádzkovaním týchto lekární bol počas jej výkonu funkcie správkyne konkurznej podstaty dosiahnutý príjem (tržby) vo výške 829 305,94 eur a výdavky na prevádzku boli vo výške 736 220,47 eur. Dodala, že sa nejednalo o bežnú činnosť vykonávanú správcom konkurznej podstaty, ale o dennodennú činnosť vykonávanú vysoko nad jej rámec a hlavne vysoko odbornú a komplikovanú činnosť v špeciálnom odbore. Napriek možnosti danej sudcovi konkurzného a vyrovnacieho súdu priznať konkurznú odmenu vypočítanú podľa § 7 ods. 1 vyhlášky zvýšenú o 100% bez ohľadu na obmedzenia dovolaateľka uviedla, že požiadala o priznanie odmeny zvýšenej o 50 % za činnosť pri prevádzkovaní podniku. Požadovaná odmena predstavuje sumu vo výške 18 210,69 eur a jedná sa o odmenu za náročnú a odbornú činnosť, ktorej konkrétnym výsledkom bolo dosiahnutie rozdielu medzi príjmami a výdavkami z prevádzkovania vo výške 93 085,47 eur. Dovolaateľka má za to, že súd by mal zdôvodniť prečo zvýšenie odmeny vôbec nepriznal (teda ani v nižšej výške), aké úvahy ho viedli k jej nepriznaniu, prípadne z akých skutkových zistení vychádzal. Tieto dôvody neuviedol prvostupňový súd a neodstránil ich ani odvolací súd. V dôsledku tejto skutočnosti došlo podľa dovolaateľky v danom prípade k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie

podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa ustanovenia § 66e ods. 1 ZKV na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 66f ZKV ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a/ a § 228 až § 243d Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužijú.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Z citovaných ustanovení § 66e ods. 1 a § 66f ZKV vyplýva, že na konkurzné konanie od jeho začiatku až do jeho skončenia sa ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku použijú len vtedy, ak ZKV neustanovuje inak. V ustanovení § 66f ZKV explicitne vylučuje v konkurznom konaní použitie ustanovení upravujúcich v Občianskom súdnom konaní dovolanie (§ 236 až § 243d O. s. p.).

Zákon o konkurze a vyrovnaní je predpis, ktorý upravuje tak materiálnu stránku konkurzného práva ako aj procesné právo konkurzné. Neobsahuje však komplexnú úpravu konkurzného procesu, preto v ustanovení § 66e ods. 1 ZKV stanovuje primerané subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV nestanovuje inak. Ten obsahuje zásadne odlišnú úpravu mimoriadnych opravných prostriedkov, keď v ustanovení § 66f ZKV výslovne vylučuje použitie § 228 až § 235 O. s. p. (obnova konania) a § 236 až § 243d O. s. p. (dovolanie, s výnimkou mimoriadneho dovolania).

Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce dovolacie konanie, vrátane úpravy prípustnosti dovolania nie sú v konkurznom konaní použiteľné, čo znamená, že proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným v konkurznom konaní dovolanie nie je prípustné. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu je nesporne rozhodnutím vydaným v konkurznom konaní.

So zreteľom na uvedené do volací súd dovolanie JUDr. Ivety Ďurčateľovej, správkyne konkurznej podstaty, odmietol ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K uvedeným záverom dospel dovolací päťčlenný senát jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.